

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebast. Izquierdo Alcarazensis Soc. Iesv, svpremis
Inquisitionis Senatvs Censoris, Et Olim Complvti SS.
Theologiæ Professoris. Pharvs Scientiarvm**

Izquierdo, Sebastián

Lugduni, 1659

Quæst. 9. Quid sit particulare correlatium vninersalis, & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95620)

QVÆSTIO IX.

*Quid sit particulare correlatiuum vniuersalis:
& quod simplex?*

191 **T**Ria sunt nomina, quæ ob vicinatem sæpè confusionem inducunt, sæpèque etiam pro eodem accipi solent, *indivium, singulare, & particulare*. Ex quibus duo priora semper sumuntur pro eo, quod numericè est vnum, distinctumque à cæteris; atque adeo non vniuersale iuxta dicendam *quæstione decima*. Tamen *indivium* expressius dicat vnitatem numericam, quæ quædam est indivisio in plura. Singulare autem distinctionem à cæteris. Particulare verò etiam pro eodem significato sæpè vsurpetur, frequentius tamen solet vsurpari à Philosophis pro eo, quod vniuersali subiicitur, siue sit etiam vniuersale, qualis est species subiecta generi, siue non sit, vt *indivium* subiectum speciei, vt cum sancto Thoma in 1. *Post. lect.* 12. testantur Conimbr. in *Præf. Porphyrii* q. 8. art. 1.

192 Itaque Particulare strictè, & specialiter sumptum, quo pacto est correlatiuum vniuersalis, est id, quod vniuersali subiicitur, seu, cui vniuersale conuenit, & de quo prædicatur. Vnde illud in duo membra venit diuidendum. Aliud enim est particulare vniuersale, siue commune pluribus, qualia sunt subiecta immediata generis, nimirum species. Aliud est particulare singulare, seu multis non commune, qualia sunt subiecta immediata speciei, nimirum indiuidua, & cætera huiusmodi.

193 Igitur Particulare physicè sumptum nihilo differt à rebus ipsis, quæ per iudicia nostra, & prædicationes vniuersali subiiciuntur. Sumptum verò logicè perinde ac vniuersale logicum tanquam correlatiuum eius venit constituendum, vt bene docent Conimbr. *ubi supra*. Atque ita sicut vniuersale logicum est, quod potest esse in multis, seu eis conuenire, atque prædicari de illis, prout in superioribus exposuimus, ita Particulare logicum (quale dicitur quodvis eorum multorum, ad quæ refertur vniuersale) id erit, quod potest subesse vniuersali, vt subiectum, cui illud conuenit, eidemque subinde subiici potest, vt subiectum, de quo illud prædicatur. In quo amplius non oportet morari.

194 Disputant tamen Conimbr. *quæst. citatâ, art. 2.* An particulare vniuersali subiectum ita debeat esse vnum per se, vt non sit aggregatum plurium physicè distinctorum. Affirmantque debere esse talia particularia subiecta vniuersalibus, seu prædicabilibus essentialibus, secus, quæ prædicabilibus accidentalibus subiiciuntur, tamen addant & hæc quoque plerumque talia esse de facto. Quo iure negant hominem in communi de albo, & nigro vniuersaliter, vniuocèque prædicari, quia prædicatio est essentialis, albumque, & nigrum non habent vnitatem per se, cum quodvis eorum dumtaxat sit vnum per accidens, vt potè complexum quoddam ex subiecto, & accidente. Tantumdemque censent de similibus.

195 Ego verò cum Recentioribus ab eisdem Conimbr. suppresso nomine relatis oppositum censeo. Quia vnitatis, quam ipsi exposcunt in subiectis vniuersalium essentialium impertinens est, vt hæc tanquam vera vniuersalia vniuersaliter, vniuocèque prædicentur de illis. Quid enim interest particularia esse complexa compositiue physicè ex parti-

bus, vt detur vnicus conceptus eis essentialis, eisque communis, & prædicabilis de ipsis? Quo nihil deest quominus illo respectu horum verè vniuersale sit, & vniuocum. Quocirca dico prædicationes, quibus homo in communi de albo, & nigro est prædicabilis, etsi indirectæ sint, verè esse prædicationes de prædicato vniuersali, & vniuoco. Sunt autem essentialis, quia partis de toto, & generis, seu potius prædicabilis mixti, quia partis de toto per aliam mutuo contrahibilis: prædicabilis inquam, mixti, non metaphysici, sed physici; iuxta doctrinam stabilitam, *quæst. 7.* patetque de similibus philosophandum est.

Hæc de particulari strictè, & specialiter sumptum pro pro subiecto vniuersali sint satis. Sequitur vt de singulari, seu indiuiduo sub illo contento tractemus. Sed prius adnotandum est, propositionem particularem dici à Logicis eam, cuius subiectum est terminus singularis vagus, qui etiam terminus particularis appellatur. Vnde nomen *particulare* bifariam, & quidem æquiuocè, vsurpat; primò pro subiecto vniuersali quodcumque illud sit. Secundò pro termino singulari vago, à quo etiam propositio, cuius subiectum est talis terminus, particularis dicitur.

QVÆSTIO X.

Quid sit singulare seu indiuiduum?

Bifariam solet vsurpari indiuiduum. Physicè videlicet, seu primò intentionaliter, vt aiunt, & logicè, seu secundò intentionaliter. Et priori quidem modo acceptum sic definitur à sancto Thoma 1. *parte, quæst. 29. art. 4. in corp.* *Indiuiduum autem est, quod est in se indistinctum, ab aliis verò distinctum.* Ex Porphyrio autem in sua *Isagoge cap. de specie* aliter sic definitur solet. *Est id, cuius collectio proprietatum in altero reperiri non potest.* Ex quibus duabus definitionibus priori omnino bene intellectæ standum est, ita nimirum vt per indistinctionem in se non quævis vnitatis, sed solum numerica intelligatur, iuxta illud Aristot. *lib. 3. Metaphysica, text. 14.* *Numero enim vnum dicere, aut singulare nihil differt; ita enim singulare dicimus, quod vnum numero est; vniuersale, quod in his.* Posterior enim definitio vel sub collectione proprietatum cuiusque indiuidui comprehendit eius numericam vnitatem, & distinctionem ab aliis, vel non comprehendit? Si comprehendit, superflue cæteras proprietates commemorat quandoquidem per vnitatem, numericam, & distinctionem ab aliis sufficienter explicatur natura indiuidui, vt videbitur. Si non comprehendit, non definit omne indiuiduum vniuersè, quia multa sunt quæ nullam habent proprietatem, per quam discriminentur ab aliis præter distinctionem ab eisdem. Et quidem per hanc definitionem Porphyrij non omnia indiuidua, sed aliqua solum definiti, communis expositorum sententia est, vt notant Conimbr. in *Porphyrii Isagoge cap. de specie, quæst. 3. art. 1.*

Itaque singulare, seu indiuiduum dicimus id, quod vnum numericè est, & ab aliis distinctum. Per particulam *vnum* conuenit indiuiduum cum vniuersali, à quo differt per particulam *numericè*. Vnitatis quippe indiuidui numerica est, id est, constituens vnum non commune multis, cum tamen vnitatis